

En
 til stor jag lyttar at strifwa, min hand
 är alt för darr.

Med skammod förbida, tiden ytvisar alt.

Min blonstrande tid Framfarenre.

Öfwer sin Wäns borttmistning.

Min blonstrande tid Framfarenre.

Öfwer sin Wäns borttmistning.

Min blonstrande tid Framfarenre.

Öfwer sin Wäns borttmistning.

Min blonstrande tid Framfarenre.

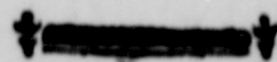
Öfwer sin Wäns borttmistning.

Min blonstrande tid Framfarenre.

Öfwer sin Wäns borttmistning.

En Ungfars Klago-Sång,

Öfwer sin Wäns borttmistning.

Min blonstrande tid Framfarenre.

Min blonstrande tid Framfarenre.

Stockholm 1801.
 Tryckt hos Andreas J. Eklund.

1.
Min blomstrande tid framfaren, som
watten i en ström,
Mina ungdoms år och dagar, som en
tänka som en dröm.

2.
Men et mit hjerta sårar, jag det ej döl-
ja kan,
Uppå kinder faller tårar, som ej beskrif-
was kan.

3.
Sör en wån som ej förglömmes, så län-
ga biddet råra,
Och jag i jorden gömmes, den wånslap
ej uphöc.

4.
Men om lilla wårnen åtnas, och jag
ensam länas qwar,
Om jag såfwer eller wår, vill oro mig
förra.

Stulle sådan tro beåndas, som jag mig
redan föresteldt,
Gim.

Gimmelen til jord stulle wåndas, och ste-
nad mig, när i wåtnet smidt.
6.

Stulle sådant öde mig träffa, jag, bli-
swiken af en wån,
Ingen annan kan sorgen mig lätta än
Gud i Gimmelen.

7.
Jag wil allsteds förtiga, så länge til-
stånd gifs
Med tålarnod förbida, tiden utwisa ldr.

8.
Suru du din lårwen har hållit emot din
dros pant,
Swad för orsak dr som wåller, du mig
ej swara kan.

9.
Kom ihåg at wi skal swara, hwat an
på denna dag,
Då wåra ord blir uppenbara, och wi in
för Guds lag.

10.
Kom ihåg min wån wi skal swara, hwad
för illa wi har gjordt
Då wåra gåningar blir uppenbara, wår
wånslap blir först sport.

11. Till